

og Segl, træder herefter i alle borgerlige Forhold istedetfor den tidligere Udskrift af Kirkebogen", er det simple Ord; men det vil genere mangan Sognenævn at have alle disse Ting parat til enhver Tid, og naar der staaer: „Udfylbningen af de aarlige Schemaer over Egtevielde, Fødte og Døde osv. skal herefter paa hvile Sognenævnen og ikke Sognepræsten", vil jeg henstille det til de Mange her i Thinget, der have Forstand paa, hvorledes disse Rister skulle affattes, hvor vanskeligt det vil være at finde Sognenævn, der kunne gjøre det forsvarligt, og jeg vil henholde mig til, hvad den ærede Nigsbogsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede om, at disse Rister have en høi Betydning baade i statistisk Henseende og med Hensyn til Skattevæsenet. Naar der i § 5 staaer: „Ved Opdagelsen af større Uordener, kan Amtmanden affebdige Sognenævnen", skal jeg henstille til Forslagsstilleren, hvorledes han troer, at alle Misligheder hurtigt og let kunne blive opdagede. Jeg vil tvertimod spaae, at der vil i Reglen gaae lang Tid hen, inden de blive opdagede, og at Feilene ville være vanskelige at rette. Angaaende Egtefabet er der talt saa Meget, at jeg ikke vil tale ret meget derom, da Tiden er saa langt fremrykket. Jeg villiger ganske den Tanke, at der maa kunne være et borgerligt Egtefæb, og at det vilde være et stort Fremskridt, dersom der skaffedes en Lov om Egtefabet tilveie, saaledes at det borgerlige Egtefæb blev tilladeligt, og der fandtes tilbørlige og gylbige Retsformer derfor. Men det er meget vanskeligt at skabe Sigt, uden at flere Parter ere hørte, og navnlig kirkelige Parter; men derfor mangle vi Draganer; thi at de Geistlige alene ikke udgjøre det kirkelige Organ, følger af sig selv, og jeg troer, at den Vrigbhed, hvormed slige Sætninger siges, er overflødig. Naar Forslagsstilleren i § 7 har sagt: „I Tilfælde af pludselig, livsfarlig Sygdom, som en Læge under Haand og Segl bevidner, og i Tilfælde af en pludselig Udcommandering eller Vortsendelse i Kongens Tjeneste, kan Overvrigbheden enten forforte Læsningstiden, eller lade Læsningen albeles bortfalde, naar 6 gode Mænd gaae i Borgen osv.", indvender jeg derimod, at det

er meget vanskeligt for Folk, der skulle udbemanderes eller skulle til at døe, at skaffe 6 Mænd, dersom denne Borgen skal bethyde Noget, og hvis det kun er en Formalitet, kunne de maaskee nok, men altid med Vanskelighed, skaffes tilveie. At Thinglæsningen betales med 32 St., og Bevistet for, at den har fundet Sted, med 16 St., er efter Omstændighederne ikke Meget; men det er dog Udgifter, og jeg synes virkelig, at Folk rundtomkring i den Henseende ere beskattede nok, og at det er ubilligt, at Folk skulle beskattes mere i den Retning, og at det, der vindes derved, er saa Lidt, at det næsten er Intet. Den ærede Forslagsstiller vil have, at de tidligere Forlovete skulle vedblive; men da der er en heel Lovgivning om Forlovete, vil det fordre betydelige Forandringer i Lovgivningen derom. Der staaer i § 10, at det kommer an paa Brudeparret, med hvormegen Offentlighed deres Vielse skal foregaae, efter som Keiligbheden tilsteder. Jeg vil sige, at naar alle borgerlige Vielser skulle foregaae paa Thing- og Raadhuset, vil dog Offentligheden ikke blive synderlig og Keiligbheden meget ringe. Naar der staaer: „Efter en af Justitsministeriet foreskrevet Formular, foreholder Vrigbheden først Brudgom og Brudde Pligter, som Landets Lovgivning knytter til Egtefabet", vil jeg spaae, at det vil blive en meget daarlig Foreholdelse, thi med al Afgelse for Retsbetjentene, have de efter Jurisdictionernes Omordning og de private Virkers Inddragelse en saa overordentlig Mængde Forretninger, der paa hvile dem, og vilde give dem saa Meget at bestille, at man kan være rolig for, at Afslutning af Egtefæber paa en Thingdag vilde blive i Form af en temmelig gefvindt Overhaling, og at dersom der var Noget, hvem det var om at gjøre at slippe for al Høitidelighed, vilde de fuldstændig opnaae dette ved at indgaae Egtefæb paa en Thingdag. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller har gjort sig klart, hvor overordentlig mange Egtefæbets Forretninger der vilde foresalde paa en Retsdag; der er saa mange, at Herredsfogden knap vil vide, hvor han skal begynde, og hvor han skal ende, idetmindste efter det Kjenfæb, jeg har i min Kreds. Naar der fremdeles staaer, at naar Vrigbheden maa gjøre en Reise til